

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'de özel eğitim alanında yaşanan sorunları ve bu konu da ele alınması gereken önlemleri belirlemek üzere Anayasanın 98, içtüzüğün 104 ve 105 maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 17/07/2019

Sefer Aycan

Prof. Dr. Sefer AYCAN

Kahramanmaraş Milletvekili

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
<i>Ali H. Akca</i> ESİN KARA	<i>İstanbul</i> Konya	<i>H. Akca</i>
<i>Mehmet Çiğdem Fikri</i> <i>Ramazan Özalp</i>	<i>MOLOTVA</i> İZMİR	<i>M. Çiğdem Fikri</i>
<i>Mustafa Yılmaz</i> İbrahim Büyükkar	<i>Diğir</i> Şanlıurfa	<i>M. Yılmaz</i>

Olca Yılmaz Mersin

O. Yılmaz

.....Sayılı Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Muhammed ARU	ADANA	
Saffet Sınaklı	KOCAELİ	
Kamran KARAY	AKSARAY	
Yasar KARAPACI	İGDIR	
Ahmet Özyürek	SİVAS	
Mustafa KALAYCI	KONYA	
Cemal Enginyurt	ORDU	
Lütfi Horikci	HATAY	
Cemal Getim	İSTANBUL	
Hasan Talipcan	BURSA	
Abdullah Baskın	ANTALYA	
Arzu FETİH	İSTANBUL	
Halil ÖZDİK	KÜTAHYA	
Mustafa Hidayet Vahapoglu	BURSA	
İsmail YILMAZ	İSTANBUL	

GEREKÇE

Özel eğitim; çoğunluktan farklı ve özel gereksinimli çocuklara sunulan, üstün özellikleri olanları yetenekleri doğrultusunda kapasitelerinin en üst düzeye çıkmasını sağlayan, yetersizliği engele dönüştürmeyi önleyen, engelli bireyi kendine yeterli hale getirerek topluma kaynaşmasını ve bağımsız, üretici bireyler olmasını destekleyecek becerilerle donatan eğitimidir.

Fakat özel eğitim alanında süre gelen sorunlar gereksinime ihtiyacı olan bireyleri etkilemektedir.

Daha önce 329 olan özel eğitim ve rehabilitasyon merkezi sayısının bugün itibarıyla 2 bin 178'e yükseldiğini belirtilmesine rağmen bu sayının yeterli olmadığı belirtilmekte. Bugün yaklaşık 800 bin engelli birey bulunuyor. Ve bu bireylerden yaklaşık 350 bininin merkezlerden destek eğitimi aldığı belirtiliyor.

573 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve buna dayalı olarak Milli Eğitim Bakanlığı'nca hazırlanan Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği'ndeki eğitsel tanı ve değerlendirme konusundaki düzenlemelerin, alanda çalışan kişilerce tam olarak bilinmemesi, Yönetmeliklerde eğitsel tanı ve değerlendirmenin nerede yapılacağı yer almakla birlikte uygulamada tanı ve değerlendirmenin gerçekleştirilmesinin hastanelere ve özürünün yönlendirildiği merkezlerin inisiyatifine bırakılması, Rehberlik ve Araştırma Merkezleri'nde eğitsel tanılama ve değerlendirme süreci için çoklu disiplin yaklaşımı bir ekibin yapılandırılmamış olması, eğitsel tanı, izleme ve değerlendirme sürecinin devamlılığını sağlamak amacıyla özel özel eğitim kurumlarında da benzer bir eğitsel izleme ve değerlendirme ekibinin oluşturulmamış olması, eğitsel tanılama sürecinde bireyin tüm gelişim alanlarındaki özelliklerinin saptanabilmesi için gerekli ölçme araçlarının bulunmaması; ailenin ve sosyal çevrenin özelliklerinin göz önünde bulundurulmaması, Rehberlik ve Araştırma Merkezleri'nde her engel grubuna ve çoklu engele sahip bireylere göre uygun testlerin, değerlendirme materyallerinin ve bu test ve materyalleri uygulayabilecek uzmanların bulunmaması, Eğitsel tanılama ve değerlendirmede kullanılan formal testlerin periyodik olarak güncelleştirme çalışmalarının zorunlu hale getirilmemiş olması, Rehberlik ve Araştırma Merkezleri'nde ölçme ve değerlendirme amacıyla kullanılan ortamların ses yalıtımı, ısı, ışık gibi özellikler yönünden uygun fiziksel düzenlemelerin yapılmamış olması, Rehberlik ve Araştırma Merkezleri, özel eğitim kurum ve kuruluşları, hastaneler ve aileler arasında iş birliği ve eş güdümün kurulmamış olması, Tanı ve değerlendirmenin belirli bir süre içerisinde tamamlanamamasının eğitime başlamada zaman kaybına neden olması gibi birçok sorun olduğu bilinmektedir.

Bu nedenle özel eğitimde yaşanan sorunları belirlemek ve gereksinimli bireylerin sorunlarına çözüm bulmak amacıyla alınacak önlemleri belirlemek üzere Anayasanın 98, içtüzüğün 104 ve 105 maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması uygun olacaktır.